

opgive den Retning, hvori de vare komne ind, og staae ind paa en anden, som de erkjende for at være bedre; de maae altsaa hver for sig erkjende sig for den bedste. Det er naturligt, at de forskjelligte Retninger gjøre sig gjældende med mere eller mindre Styrke, og som Følge deraf kan det gaae til den Yderlighed, at en Retning kan komme til at betragte sig som den eneste, der egentlig fortjener Navn af Christelig, og alle de andre altsaa som slet ikke i Sandhed, i Virkeligheden hørende til Kirken. Naar nu de, som have løst Sognebaandet, sluttede sig til en Præst, som havde en saadan videregaaende Anskuelse, og han førtes ind i et Sogn, for at etablere en heel ny Gubstjeneste i den Aand og i den Retning, som han og de, der slutte sig til ham, følge, saa troer jeg, at dette vilde være at tage et altfor stort Hensyn til den enkelte Persons, den enkelte Families udvortes Bequemmelighed, idet man ikke tog i Betragtning, at alle de øvrige Menighedsmedlemmer, som ellers søgte Sognekirken, kunde mene, at der i deres Kirke, saa at sige, blev etableret en ny og fremmed Gubstjeneste, og at give en ubunden Frihed til at faae en fremmed Præst til i Sognekirken at etablere en heel ny Gubstjeneste, kan jeg ikke give mit Samtykke til, det vilde efter min Mening ikke være hensigtsmæssigt og rigtigt, derved vilde man krænke Samvittighedshensynet, idet man som sagt tog Hensyn til Enkeltes udvortes Bequemmelighed. Kunde der altsaa gives saadanne Regler for Afbenyttelsen af Kirkerne, at de Familier, som have sluttet sig til en udenfor Sognet boende Præst, kunde faae de Handlinger, som foruden at være religiøse tillige ere Familieanliggender, udførte i deres Sognekirke, uden derved at vække nogen Splid eller Tvedragt i Menigheden, da kunde de jo naturligtviis godt indrømmes dem, men disse Handlinger ere jo af en noget forskjellig Beskaffenhed. — Foruden Barnebaab og Bryllup, som jo nærmest slutte sig til Familielivet, er der ogsaa en anden kirkelig Handling, som gaaer ind under det almindelige Udtryk, der er brugt i Loven, nemlig „de kirkelige Handlinger“, og det er Altergangen; det er ikke paa den Maade en saadan Handling, som blot luytter sig til en enkelt Familie, men det er jo en heel

MenighedsHandling, og der kunde slet ikke være nogen Grund til at indrømme den udført i Sognekirken; thi det er naturligt og rigtigt, at Altergangen holdes i Forbindelse med den hele Menighed; have altsaa disse Familier sluttet sig til en udenfor Sognet boende Præst og hans Menighed, saa er det ogsaa naturligt og rigtigt, at de holde deres Altergang sammen med denne Menighed; derimod kunde de af særskilte Grunde, som f. Ex. Sygdom eller Alderdom, holde Altergang hjemme i deres Huus, i slige Tilfælde behøve de paa ingen Maade at benytte det Sogns Kirke, hvori de boe. En fjerde kirkelig Handling er Begravelser. Da Riget er bundet til Sognets Kirkegaard, maa det vel i enhver Henseende ansees for rigtigt, at enhver Familie ved saadan Velighed faaer Lov til der at benytte den Præst, til hvilken den har sluttet sig, thi der er det ikke blot et Bequemmeligheds-hensyn, da de jo slet ikke kunne lade Riget begrave paa nogen anden Kirkegaard; man vilde virkelig træde Vedkommende for nær, dersom man vilde forbyde dem at lade den Præst, til hvilken de have sluttet sig, holde Riget. Altsaa paa denne Betingelse kunde man slutte sig til Lovforslaget, at det blev forstaaet saaledes, at Altergang ikke var indbefattet derunder, dernæst saaledes, at § 2, som handler om Begravelser, bliver staaende, fremdeles, at Barnebaab og Brudevielser blive indrettede paa en saadan Maade, at de enkelte Familier, der have sluttet sig til en fremmed Præst, kunne lade disse Handlinger udføre af ham, men at Reglen kunde fastsættes saaledes, at man ikke behøvede at frygte for, at nogen Splid eller Tvedragt sulde bringes ind i Menigheden, hvor den maaskee hidtil ikke havde fundet Sted.

Krogh: Jeg har tidligere i Almindelighed yttret mig til Gunst for et Lovforslag, der havde megen Lighed med det, der for Diebliffet ligger for til Behandling, og jeg skal ogsaa idag i Almindelighed yttre mig til Gunst derfor; men jeg kan ikke tilbageholde et Par Betragtninger over, hvad der formeentlig ligger i dette Lovforslag, og over hvilke større og mindre Betænkneligheder der stille sig i Veien for en i mine Tanker gunstig Løsning af en saadan Frihed som den, der tilsigtes i Forslaget.